

NSZZ

Solidarność

REGION
PODLASKI

KSIAZNIOWA
M. Łukasz
EGZEMPLARZ OBOWIĄZKOWY
Czytelnia Prasy
w Białymstoku

BIULETYN INFORMACYJNY NR 121 (304) ● 15.09.2003

Wierni ideałom sierpnia

W XXIII rocznicę narodzin NSZZ „Solidarność”, podpisania Porozumień Sierpniowych i rozbudzenia nadziei na odzyskanie suwerenności naszej Ojczyzny mamy prawo stwierdzić, że dzięki niezłomnej postawie milionów ludzi porwanych ideami Solidarności żyjemy dziś w wolnej, bezpiecznej i suwerennej Polsce.

Niestety, wielkość tych dokonań przysłaniają codzienne problemy, dramat bezrobocia, konieczność nieustannej walki w obronie godności człowieka. Doraźny interes polityczny i partyjniactwo - to ciągle elementy dominujące w polskim życiu publicznym, w którym oszukiwanie społeczeństwa stało się niebezpieczną normą.

Zarzucają obecnej koalicji rządowej, że oszukała społeczeństwo, składając obietnice bez pokrycia, a w dotychczasowym działaniu przede wszystkim powraca do systemu centralnego sterowania kolejnymi sektorami państwa, skupia się na obronie własnych politycznych interesów i działaniach ideologicznych. Groźby likwidacji Instytutu Pamięci Narodowej, powrót na stanowiska ludzi z agenturalną przeszłością - to tylko niektóre z nich. Szereg bezprecedensowych afer ujawnianych prawie codziennie przez media szokuje opinię publiczną.

Ogromne bezrobocie i kolejne upadające zakłady potęgują zniechęcenie i rozpacz pracowników. Chaotyczna polityka finansowa i gospodarcza powodują wzrastające poczucie niepewności zarówno pracowników jak i pracodawców. Dzieje się to w obliczu zbliżającej się integracji z Unią Europejską - jeżeli Polska nie będzie do niej odpowiednio przygotowana, to koszty błędów ekipy rządzącej zapłaci przede wszystkim po raz kolejny społeczeństwo. Trwanie tego rządu wynika jedynie z niezdolności parlamentu do jego zmiany.

Wobec wyżej opisanych zjawisk oraz faktu, że rządząca koalicja SLD-UP jest niezdolna do realizacji swoich wyborczych zobowiązań stwierdzamy jej całkowite bankructwo moralne, merytoryczne i polityczne.

Wierni rocie przysięgi oraz postanowieniom Statutu będziemy podejmować dostępne i właściwe dla związku zawodowego działania w obronie pracowników i ciągle aktualnych postulatów:

- prawa do pracy,
- prawa do wynagrodzenia,
- prawa do zrzeszania się,
- zapewnienia osobom pozbawionym źródeł utrzymania pomocy, w tym zasiłków i świadczeń przedemerytalnych.

Komisja Krajowa zobowiązuje zarządy regionów, sekretariaty branżowe i wszystkie struktury związku, aby niezależnie od bieżących lokalnych akcji protestacyjnych rozpocząć przygotowania do ogólnopolskiej manifestacji jesienią bieżącego roku.

**BIULETYN
INFORMACYJNY
JEST PISMEM
WEWNĄTRZZWIĄZKOWYM**

**Adresy Oddziałów
Zarządu Regionu Podlaskiego
NSZZ „Solidarność”**

1. Region Podlaski
Oddział w Bielsku Podlaskim
17-100 Bielsk Podlaski
ul. 3 Maja 17
tel. 010XX 85 730-28-92
2. Region Podlaski
Oddział w Hajnówce
17-200 Hajnówka
ul. 3-go Maja 24
tel. 010XX 85 682-43-05
3. Region Podlaski
Oddział w Czarnej Białostockiej
16-020 Czarna Białostocka
ul. Torowa 15
tel. 010XX 85 710-28-82
4. Region Podlaski Oddział w Łapach
18-100 Łapy
ul. Sikorskiego 54
tel. 010XX 85 715-29-03
5. Region Podlaski
Oddział w Siemiatyczach
17-300 Siemiatycze
ul. Pałacowa 13
tel./fax 010XX 85 655-31-41
6. Region Podlaski Oddział w Grajewie
19-200 Grajewo
ul. Wojska Polskiego 20
tel. 010XX 86 272-27-31
7. Region Podlaski Oddział w Sokółce
16-100 Sokółka
ul. Piłsudskiego 8
tel. 010XX 85 711-21-10
8. Region Podlaski Oddział w Mońkach
19-100 Mońki
ul. Kolejowa 2
tel. 010XX 85 716-30-03
9. Region Podlaski
Oddział w Dąbrowie Białostockiej
16-200 Dąbrowa Białostocka
ul. Tysiąclecia P.P 4
tel. 010XX 85 712-11-09
10. Region Podlaski
Oddział w Suwałkach
16-400 Suwałki
ul. Kościuszki 32
tel. 010XX 37 566-29-00
fax 566-71-06
11. Region Podlaski
Oddział w Augustowie
16-300 Augustów
Rynek Zygmunta Augusta 9
tel. 010XX 87 643-52-61
12. Region Podlaski Oddział w Sejnie
16-500 Sejny
ul. 22 Lipca 10
tel. 010XX 87 516-36-51

Biuro Poselskie PiS Posła Krzysztofa Jurgiel
informuje, iż przyjmuje interesantów od poniedziałku
do piątku w godz. 9.00-15.00. Posel Krzysztof Jurgiel
pełni dyżury w poniedziałki w godz. 8.00-10.00. Adres
biura: 15-432 Białystok, ul. Sienkiewicza 3 II p. tel.
742-30-37.

**Konto ZR Podlaskiego
BGŻ SA O/Białystok
20301084-116381-2705-1100**

Z PRAC

KOMISJI KRAJOWEJ

**Decyzja Prezydium KK nr 170/03
ws. porozumienia dot. stawki podatkowej**

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” nie wyraża zgody na rozwiązanie zawarte w projekcie porozumienia pomiędzy pracodawcami i związkami zawodowymi, dotyczące wprowadzenia jednolitej stawki podatku dochodowego od dochodów z działalności gospodarczej.

**Decyzja Prezydium KK nr 171/03
ws. porozumienia dot. wskaźnika płacy minimalnej**

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” akceptuje treść porozumienia dotyczącego maksymalnego rocznego wskaźnika przyrostu przeciętnego wynagrodzenia

u przedsiębiorców, w tym także minimalnego wynagrodzenia za pracę i upoważnia Przewodniczącego KK – Janusza Śniadka do jego podpisania.

Gdańsk, 2 września 2003 r.
Prezydium KK NSZZ „Solidarność”
Z-ca Przewodniczącego Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”
(-) Maciej Jankowski

**Stanowisko Prezydium KK nr 160/03
ws. ustalenia wspólnej opinii związków zawodowych i pracodawców
o projektach ustaw podatkowych**

Stanowisko zawiera wcześniejsze opinie Prezydium KK w sprawie projektu ustaw podatkowych z 23.06.2003 r. poszerzone o opinie NSZZ „Solidarność” dotyczące nowych propozycji w tym przedmiocie zgłaszanych przez struktury związkowe i organizacje pracodawców.

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”, po analizie zmian zaproponowanych w projektach ustaw z dnia 23.06.2003: o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz niektórych innych ustaw, o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz niektórych innych ustaw, o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne oraz niektórych innych ustaw negatywnie ocenia brak jasnego i spójnego stanowiska rządu co do gruntownych zmian w systemie podatkowym w roku przyszłym i następnych latach, których bezpośrednim celem miałyby być pobudzenie gospodarki kraju i zagwarantowanie stabilizacji podatkowej zarówno dla podmiotów tworzących miejsca pracy i inwestujących, jak i najuboższych obywateli.

Projektowane cząstkowe zmiany w systemie podatkowym, oparte w głównej mierze na likwidacji ulg i zwolnień spowodują jedynie wzrost obciążeń dla podatników, zwłaszcza pracowników. Zmieniające się decyzje rządu w sprawach dotyczących polityki gospodarczej państwa, np. założeń do projektu budżetu państwa budzą niepokój co do kształtu przyszłorocznego budżetu i możliwości wykorzystania unijnych funduszy.

Domagamy się przedstawienia przez stronę rządową ostatecznego projektu ustawy o VAT, szczególnie w kontekście przedstawionych przez Związek uwag do projektu Ministra Finansów, dotyczących m. in. obniżenia VAT na materiały budowlane.

Prezydium KK stanowczo sprzeciwia się próbom zwiększenia dochodów fiskusa kosztem organizacji działających niezarobkowo, takich jak związki zawodowe, organizacje pracodawców, samorządy zawodowe lub szkoły, uznając to za szkodliwe dla rozwoju społeczeństwa obywatelskiego i sprzeczne z zasadą demokratycznego państwa prawa.

Prezydium KK negatywnie ocenia sposób konsultacji tych kwestii z partnerami społecznymi, zwłaszcza niedostarczania projektów ustaw w terminach uzgodnionych na forum Trójstronnej Komisji i zgodnie z art. 19 ustawy o

związkach zawodowych (ostateczny projekt ustawy o VAT, projekt ustawy o dochodach jednostek terytorialnych).

I. Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz niektórych innych ustaw.

Prezydium KK sprzeciwia się przede wszystkim likwidacji tych zwolnień od podatku, które pogarszają sytuację pracowników, takich jak:

pkt 10, zmiana na pkt 28 - ekwiwalentu wypłacanego za ubiór służbowy (umundurowanie),

pkt 12 - wartości napojów oraz posiłków pracowniczych wydawanych w pracy,

pkt 21 - kwoty strawnego wypłacanej załogom pływającym do wysokości dodatku za rozłąkę,

pkt 22 - kwoty wypłacanej pracownikom używającym własnej pojazdy dla potrzeb zakładu pracy,

dotacji, subwencji i dopłat otrzymywanych z PFRON przez zakłady pracy chronionej na podstawie przepisów o zatrudnieniu i rehabilitacji osób niepełnosprawnych,

dochodów uzyskanych przez pracownika z tytułu ulgi w opłacie za energię elektryczną - w wysokości odpowiadającej różnicy między ceną ustaloną dla innych odbiorców a ceną ustaloną dla pracownika

w art. 22 - wykreślenie ust. 2a, umożliwiającego podwyższenie o 25 % kosztów uzyskania przychodów przez pracowników zamieszkujących w miejscowości innej niż zakład pracy,

w art. 23 dodanie nowego pkt 60, który mówi o tym, że nie uważa się za koszty uzyskania przychodów finansowania przez pracodawcę badań lekarskich pracowników, za wyjątkiem badań wstępnych i okresowych i ograniczeniu zwolnień przedmiotowych dotyczących:

pkt 12a - wartości bonów wydawanych na posiłki pracownicze - do wysokości miesięcznie 190 zł do wykorzystania w jednostce, z którą pracodawca zawarł umowę,

pkt 19, zmiana na pkt 23 - dopłaty do zakwaterowania pracownika przez pracodawcę w hotelach lub zbiorowych kwaterach prywatnych - do kwoty 500 zł,

pkt. 26, zmiana na pkt 43 - zapomogi z tytułu zdarzeń losowych, klęsk żywiołowych, choroby i śmierci wypłacane z funduszy socjalnych i funduszy związkowych - jedynie do kwoty 2280 zł (poprzednio nie było ograniczenia wysokości zwolnionej z podatku zapomogi, co stanowi obecnie istotne pogorszenie dla beneficjentów, szczególnie w przypadku zdarzeń wywołujących większe szkody),

pkt 67 - wartości świadczeń rzeczowych dla pracowników z funduszu socjalnego lub związkowego do 380 zł rocznie w szczególności w postaci bonów towarowych, paczek świątecznych, biletów na imprezy,

pkt 78, zmiana na pkt 5 - dopłaty do zorganizowanego wypoczynku dzieci z funduszy socjalnych - do kwoty 2280 zł,

pkt 112, zmiana na pkt 22 - wykreśleniu części punktu dotyczącego zwolnienia od podatku bezpłatnego zakwaterowania pracownika przez pracodawcę - do kwoty 2280 zł na innych zasadach niż w pkt 19.

Nie do zaakceptowania jest zwiększenie obciążeń podatkowych małżonków i osób samotnie wychowujących dziecko od dochodów pochodzących z zabezpieczenia społecznego (np. wspólnych dochodów wolnych od podatku wymienionych w art. 21 ust. 1 pkt 5 - 8 oraz 33 i 34), takich jak:

renty inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin,

renty wypłacane osobom represjonowanym oraz członkom ich rodzin,

otrzymywane z zagranicy renty inwalidzkie wojenne, kwoty zaopatrzenia przyznane ofiarom wojny i ich rodzinom,

renty wypadkowe w związku z robotami przymusowymi w III Rzeszy,

emerytury lub renty otrzymywane przez osoby, które utraciły wzrok w wyniku działań wojennych poprzez objęcie ich mechanizmem wyliczenia podwyższonej stawki procentowej dla opodatkowania wspólnych dochodów.

II. Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz niektórych innych ustaw.

Pozytywnie należy ocenić obniżenie stawki podatku. Jednocześnie wiele zaproponowanych rozwiązań jest nie do zaakceptowania. Dotyczą one redukcji zwolnień przedmiotowych, a zwłaszcza tych, które szkodzą działalności takich podmiotów jak związki zawodowe.

Kategorycznie sprzeciwiamy się:

likwidacji zwolnienia przychodu ze składek członkowskich m.in. organizacji zawodowych,

likwidacji zwolnienia od podatku dochodów związków zawodowych w części przeznaczonych na cele statutowe.

Uważamy że pozbawienie zwolnienia związków zawodowych z opodatkowania dochodów części przeznaczonych na cele statutowe oraz przychodu ze składek członkowskich organizacji zawodowych stanowi precedens w skali europejskiej.

Ponadto dokonano w art. 17 ust. 1 szkodliwego społecznie wykreślenia następujących ważniejszych zwolnień:

pkt 4 - dochodów podatników, których statutowym celem jest działalność naukowa, oświatowa, kulturalna - w części przeznaczonych na te cele,

pkt 7 - dochodów z prowadzenia szkół, przeznaczone na cele szkoły,

pkt 25 - dotacji, subwencji i dopłat otrzymywanych z PFRON przez zakłady pracy chronionej na podstawie przepisów o zatrudnieniu i rehabilitacji osób niepełnosprawnych,

pkt 33 - dochodów z działalności niezarobkowej SKOK oraz Krajowej SKOK przeznaczonych na cele statutowe.

III. Projekt ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne oraz niektórych innych ustaw.

Prezydium KK negatywnie ocenia likwidację ulgi uczniowskiej. Celem dotychczasowej ulgi uczniowskiej było umożliwienie osobom fizycznym prowadzącym działalność gospodarczą w różnych formach dokonywanie odliczeń z tytułu wyszkolenia pracowników, co miało być zachętą dla rozwoju takiej działalności i tym samym podnoszenia kwalifikacji uczniów kończących naukę zawodu. Likwidacja ulgi zmniejszy ilość prowadzonych szkoleń i ograniczy dostęp do praktycznej nauki zawodu. Powyższa zmiana jest pozornym zwiększeniem wpływów do budżetu, ponieważ uzyskane w ten sposób środki finansowe będą wydatkowane dla potrzeb bezrobotnych.

Projekt rozszerza obowiązki podatników w zakresie prowadzenia ewidencji wyposażenia, co w efekcie zwiększa koszty prowadzenia działalności gospodarczej.

Ponadto oceniamy krytycznie nową definicję wolnego zawodu. Zgodnie z projektem ustawy nie wykonuje wolnego zawodu osoba fizyczna zatrudniająca w jakiegokolwiek formie prawnej inną osobę wykonującą czynności związane z istotą zawodu. Oznacza to niemożność np. skorzystania z opodatkowania w formie karty podatkowej przez lekarza zatrudniającego pielęgniarkę na określony czas.

IV. Prezydium KK nie wnosi zastrzeżeń do propozycji pracodawców dotyczących ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych w zakresie leasingu i faktoringu.

V. Prezydium KK popiera projekt jak najszybszego dojścia do stawek akcyzy na piwo i wyroby spirytusowe do poziomu Państw kandydujących do Unii Europejskiej a graniczących z Polską. (w przypadku piwa obniżenie akcyzy o około 50%).

Prawa związkowe

Anna Galus-Czerownka z Działu Ekonomicznego KK została koordynatorem ds. obrony praw związkowych. Jest to część projektu Międzynarodowej Konfederacji Wolnych Związków Zawodowych (ICFTU) dotyczącego monitoringu łamania praw związkowych w krajach Europy Środkowej i Wschodniej.

Projekt KK zakłada zorganizowanie sieci koordynatorów regionalnych (na poziomie terytorialnym i branżowym) zajmujących się przypadkami łamania praw związkowych.

Pierwszym krokiem jest powołanie działacza związkowego lub pracownika związku, który będzie odpowiedzialny za politykę dot. praw związkowych na szczeblu regionalnym (terytorialnym lub branżowym).

Podstawowe zadania koordynatora ds. łamania praw związkowych:

- Zbieranie i wstępna weryfikacja informacji o przypadkach łamania praw związkowych (kwalifikacja zdarzenia jako przypadku łamania praw związkowych, zebranie dokumentów potwierdzających), przekazywanie danych do KK

- Stała współpraca z zespołem ds. ochrony praw związkowych działającym w KK

Inne możliwości działania:

- Zamieszczanie informacji o prawach związkowych w publikacjach związkowych i mediach lokalnych;

- Organizowanie spotkań i konferencji poświęconych prawom związkowym;

- Informowanie o przykładach dobrej praktyki;

- Współpraca z samorządem terytorialnym, organizacjami pozarządowymi i społecznością lokalną w dziedzinie ochrony praw związkowych i praw człowieka.

Zadania na szczeblu krajowym:

- Organizowanie kampanii na szczeblu ogólnokrajowym i międzynarodowym;
- Zbieranie danych i tworzenie krajowego rejestru (bazy danych) przypadków naruszeń praw związkowych;

- Przetwarzanie danych (analizy) i badanie charakterystyki naruszeń praw związkowych na szczeblu regionalnym i krajowym;

- Utworzenie strony internetowej nt. ochrony praw związkowych.

Powołani koordynatorzy regionalni zostaną przeszkoleni w zakresie praw związkowych.

Program szkolenia:

- Prawa człowieka, pracownicze i związkowe
- Prawa związkowe a międzynarodowe standardy pracy
- Ochrona związków zawodowych i związkowców
- Mechanizmy ochrony

Szkolenie zostało przygotowane na podstawie materiałów szkoleniowych ICFTU.

Termin szkolenia: 29.09 - 01.10.2003.

Zaproszenie Ludzi Pracy na XXI Ogólnopolską Pielgrzymkę na Jasną Górę

w dniach 20 i 21 września 2003 r.

**Drodzy Siostry i Bracia,
Ludzie Pracy z całej Polski
Drodzy Duszpasterze Ludzi Pracy!**

W każdym roku, w którym pielgrzymują Ludzie Pracy na Jasną Górę towarzyszą nam różne wydarzenia w naszym życiu osobistym, rodzinnym, zawodowym, narodowym i kościelnym. Idziemy z tym wszystkim do Tronu Królowej Polski, by prosić Ją o Matczyńską nad nami opiekę. Zawsze znajdujemy w Niej dobroć, czułość, bo Ona jest Wszechmocną Błagającą.

W okresie przeszło dwudziestu lat towarzyszyły nam różne wydarzenia, zwłaszcza te dotyczące życia narodu. A były to wydarzenia radosne, gdy przeżywaliśmy zryw ku wolności. Były to wydarzenia trudne, gdy stan wojenny, a potem męczeńska śmierć Księdza Jerzego Popiełuszki – zdawały się przekreślać dążenia narodu ku lepszej przyszłości. Dziś największym problemem społecznym w Polsce jest dramatyczne bezrobocie, które niestety stale rośnie, zbliżając się do bardzo niebezpiecznej granicy. Miliony Polaków nie mając pracy, nie mają

więc źródeł utrzymania! Kto za to ponosi odpowiedzialność? Jaka jest droga ku rozwiązaniu tego dramatu? W ciągu długiego półwiecza towarzyszy nam stale Ojciec Święty Jan Paweł II. Nieustannie powraca Ojciec Święty do trudnych problemów ludzi pracy, w tym również do klęski bezrobocia. W encyklice o ludzkiej pracy Jan Paweł II napisał: „Trzeba przeciwdziałać bezrobociu, które jest w każdym wypadku jakimś złem, a przy pewnych rozmiarach może się stać prawdziwą klęską społeczną. Problem bezrobocia staje się problemem szczególnie bolesnym wówczas, gdy zostają nim dotknięci przede wszystkim młodzi” (LE n. 18).

Drodzy Siostry i Bracia! My sami nie rozwiążemy tego trudnego, dramatycznego problemu. Jest to nade wszystko rola państwa, które musi stworzyć właściwe warunki dla rozwoju gospodarczego. Chcemy w tym współdziałać z wszystkimi ludźmi dobrej woli, którzy dostrzegają dobro wspólne Ojczyzny, ale także dobro indywidualnego człowieka pracy. Z tym wszystkim pójdziemy na Jasną Górę. Polecać też będziemy opiece Matki Bożej Ojca Świętego – niestrudzonego Obrońcę godności Ludzi Pracy. Jesteśmy największą grupą w Narodzie i przyszłość Narodu zależy od dostrzeżenia dramatów Ludzi Pracy. Pielgrzymce naszej zawsze towarzyszyła modlitwa za Ojczyznę ale i zamyślenie nad aktualnymi jej losami.

Przybądźmy wszyscy, jak co roku, bo czas jest trudny, a pomoc Boża jest nam zawsze, ale zwłaszcza teraz konieczna. Niech dni 20 i 21 września staną się dla Ludzi Pracy w Polsce czasem modlitwy błagalnej. Duszpasterzy proszę o podjęcie trudu organizacyjnego i o przygotowanie duchowe. Dziękuję organizatorom związkowym za sprawną współpracę z Duszpasterzami.

**Arcybiskup Metropolita Gdański
Tadeusz Gocłowski
Krajowy Duszpasterz Ludzi Pracy**

Z PRAC

ZARZĄDU REGIONU

**Stanowisko Zarządu Regionu Podlaskiego NSZZ „Solidarność”
ws. sytuacji na rynku pracy powodującej niepokoje i napięcia społeczne**

Według danych statystycznych wynikających z kontroli przeprowadzanych przez Państwową Inspekcję Pracy, 68% pracodawców w Polsce nie płaci w terminie wynagrodzeń pracowniczych. Tymczasem kolejne zmiany Kodeksu Pracy liberalizują, zgodnie z oczekiwaniami przedsiębiorców, przepisy wzmacniające i tak dominującą w stosunkach pracy, pozycję pracodawców. Korzystając z prowadzonej kampanii antypracowniczej, coraz więcej pracodawców dąży do maksymalizacji zysków kosztem zatrudnienia. Łamie prawo nie wypłacając należnych świadczeń, zalega wiele miesięcy z wypłatą wynagrodzeń za pracę, a działacze związkowych, broniących praw pracowniczych, wyrzuca z pracy. Sytuacja taka powoduje pogłębianie się sfery ubóstwa i wzmacnia poczucie niesprawiedliwości społecznej, co w prostej linii prowadzi do konfliktów społecznych i godzi w podstawy demokracji.

Ten stan rzeczy wymaga od rządu RP i jego instytucji, władz ustawodawczych oraz sądowniczych natychmiastowych działań, przywracających konstytucyjny porządek prawny w RP.

Zarząd Regionu, wierny ideałom, które zrodziły „Solidarność”, postanawia po raz kolejny upomnieć się o prawa pracownicze, prawo do pracy i godności osoby ludzkiej. Domagamy się natychmiastowego wprowadzenia innych, bardziej restrykcyjnych zapisów do polskiego porządku prawnego, które będą w sposób bezwzględny surowiej karać pracodawców z tytułu nie wypłacania na czas wynagrodzeń za pracę.

Nazywając rzeczy po imieniu, żądamy objęcia tzw. „przedsiębiorców” notorycznie nie wypłacających wynagrodzeń odpowiedzialnością karną i traktowania ich, tak jak innych pospolitych przestępców.

Białystok, dn. 8.09.2003 r.

**Stanowisko Zarządu Regionu Podlaskiego NSZZ „Solidarność”
ws. wyborów uzupełniających do Senatu RP z województwa podlaskiego**

12 października w województwie podlaskim odbędą się wybory uzupełniające do Senatu RP. Wobec faktu, iż ugrupowania prawicowe po raz kolejny, nie były w stanie wyłonić jednego wspólnego kandydata, Zarząd Regionu Podlaskiego NSZZ „Solidarność” zdecydował się na poparcie kandydatury członka naszego Związku - Krzysztofa Jurgiewicza.

Zarząd Regionu Podlaskiego NSZZ „Solidarność” oceniając szanse wyborcze poszczególnych kandydatów uznał, że Krzysztof Jurgiel jest w stanie odnieść zwycięstwo wyborcze nad kandydatem lewicy.

Białystok, dn. 8.09.2003 r.

Pamięci Sybiru

Ulicami Białegostoku przeszedł 12 września III Marsz Żywych Pamięci Polskiego Sybiru. Biorący w nim udział Sybiracy uczcili w ten sposób pamięć tych, którzy nie wrócili ze wschodniej zsyłki. Przy okazji przypomnieli młodym Polakom, jak cenny jest pokój i przebaczenie.

Marsz rozpoczął się przy pomniku katyńskim w Białymstoku. Szli w nim Sybiracy z całej Polski. Towarzystwo im ok. 100 pocztów sztandarowych, goście z zagranicy oraz bardzo liczne reprezentacje młodzieży ze szkół różnych szczebli, w tym noszących imię Sybiraków. Młodzieży było w tym roku wyjątkowo dużo. W sumie w marszu wzięło udział kilka tysięcy osób.

- Pamięć zsyłki jest we mnie ciągle żywa. Noszę w sobie blizny, jakie zadał mi straszny komunistyczny system. Dlatego idąc w tym marszu, chcę powiedzieć młodemu pokoleniu, do czego prowadzi bezbożny i nieludzki system. Chcę powiedzieć młodym, aby nigdy nie dopuścili do władzy tyranów, takich jakimi byli Stalin i Hitler - apelował do młodych jeden z Sybiraków.

Następnie uczestnicy marszu wzięli udział w uroczystej Eucharystii, którą w intencji wszystkich Sybiraków w kościele pw. Ducha Świętego odprawił metropolita białostocki ksiądz arcybiskup Wojciech Ziemia. - Marsz ten jest marszem żywych, ale także marszem nadziei, ponieważ bierze w nim udział bardzo wiele młodzieży - powiedział w homilii ksiądz arcybiskup. Następnie przypomniał wszystkim, że historia musi uczyć i pomagać w budowaniu przyszłości, jeżeli ta przyszłość ma być lepsza. Zwrócił się też do sprawujących w Polsce rządy, aby nie zapominali o zadłużeniu mieszkańców dawnych Kresów, którzy w czasie wojny stracili całe swoje mienie.

Po zakończonej Mszy Świętej wszyscy przeszli pod pomnik - Grób Nieznanego Sybiraka, jedyny taki pomnik w Polsce. Tam uczestnicy marszu odśpiewali hymn Związku Sybiraków, odmówili modlitwę za zmarłych na Wschodzie (w obrządku katolickim i prawosławnym) oraz złożyli kwiaty. Następnie okolicznościowe przemówienia wygłosili m.in. przedstawiciel władz centralnych, prezes Związków Sybiraków Ryszard Reiff i prezydent Białegostoku Ryszard Tur.

Według obliczeń Sybiraków, w czasie II wojny światowej wywieziono z Kresów wschodnich około 1,3 mln Polaków. Byli to m.in. bogaci rolnicy - „kułacy”, rodziny inteligentkie, rodziny oficerów wojska i policji. Nieraz, jak na Podlasiu, na nieludzką ziemię wywożone były całe wsie. Co trzeci z deportowanych nie powrócił do kraju. ■

GAZETA

współczesna

**zawsze
dociera
do wszystkich**

BĄDŹMY JEDNOŚCIĄ

Od kilkunastu już lat, kolejne rocznice SIERPNIA '80 skłaniają do refleksji nad drogą jaką przebyła Polska, a wraz z naszą Ojczyzną - NSZZ „Solidarność”. Wspomnienia i pamięć o tamtych „dniach pełnych nadziei”, przeplatają się z goryczą i rozczarowaniami związanymi z przeświadczeniem, że nie takie miały być efekty POKOJOWEJ REWOLUCJI SOLIDARNOŚCI.

23 lata temu w Gdańsku, na gruncie ideałów Solidarności zrodził się ruch, który dał początek procesowi upadku systemu komunistycznego. Zjednoczeni ponad podziałami Polacy przeciwstawili się totalitarnej władzy by po dziesięciu latach trwałego oporu doprowadzić do odzyskania pełnej niepodległości państwa. Polski przykład obudził europejską „jesień ludów” i wskazał drogę do wolności państwom i narodom Europy Środkowej i Wschodniej. Dzień 31 sierpnia jest dniem historycznym, wtedy bowiem Międzyzakładowy Komitet Strajkowy i Komisja Rządowa podpisały w Stoczni Gdańskiej porozumienia skupione wokół 21 postulatów, z którymi wiązały się tak wielkie nadzieje na lepsze jutro. Stało się jednak inaczej. 13 grudnia Rada Państwa wprowadziła stan wojenny na całym obszarze Polski, a tysiące działaczy Solidarności osadzono w ośrodkach internowania. Władza komunistyczna krwawo tłumiła rodzącą się nadzieję ówczesnej Polski. Stan wojenny udowodnił, że czołgami można zepchnąć Związek do podziemia, lecz bez Związku nie da się rozwiązać społecznych problemów. Mimo represji ze strony władz, usiłujących bohaterów sierpnia otoczyć czołgami i więziennymi murami, tamten zryw okazał się zwycięski. Sierpień 1980 roku stał się początkiem końca komunizmu. Idea Związku zrodzonego wbrew władzy komunistycznej zawsze opierała się na chrześcijańskich wartościach. Solidarność wówczas dała społeczeństwu poczucie wielkiej siły mającej wpływ na bieg wydarzeń i choć droga do wolności naznaczona była ofiarami życia - nie poddawaliśmy się. Jakże cenne okazały się słowa Ojca Świętego Jana Pawła II, który zawsze podkreślał że:

„Idea Solidarności należy do wielkiego dziedzictwa, jest dobrem, które zostało kupione ofiarą, cierpieniem, a nawet życiem wielu ludzi. Nie wolno nam tego dobra zmarnować. To dobro trzeba wciąż pomnażać, aby na stałe wzrosło w głębię polskich serc i świadomość pokoleń obecnych i przyszłych. Niezależny Samorządowy Związek Za-

wodowy „Solidarność” zrodził się z głębokiej troski o człowieka, o jego potrzeby duchowe i materialne, a także z poczucia wielkiej odpowiedzialności za wspólne dobro całego narodu.”

Dziś Solidarność ma 23 lata. Procesy demokratyczne sprawiły, iż znaleźliśmy się w sytuacji, że przedstawiciele ówczesnego reżimu znowu rządzą naszym krajem. Ci, którzy rozpoczęli walkę nie zostali beneficjentami, zaś są nimi, ci przeciwko którym bunt był skierowany. Sytuacja ta jest ceną jaką zapłaciliśmy za realizację naszych haseł, bowiem Solidarność konsekwentnie walczyła o demokrację. Nie poprzestaliśmy tylko na obietnicach lecz przystępowaliśmy do realizacji wielkich zadań. Dziś za przemiany w naszym kraju Solidarność płaci najwyższą cenę. Nie tak dawno, w hasłach przedwyborczych ci, którzy rządzą przez pół wieku obiecali nam niemalże raj na ziemi. W rzeczywistości rząd jedynie w drastyczny sposób krytykuje swoich poprzedników i demontuje wszystko to, co udało im się dotąd pozytywnego wypracować. Obecnie rządy lewicy dostarczają tylko rozgoryczenia i pozbawiają nas nadziei. Polskę traktują jak prywatny folwark, a swoją aktywność ograniczają tylko do gaszenia zagrożeń mających wpływ na ich notowania. Musimy o tym wszystkim pamiętać. Musimy być czujni i solidarni. Bo jak możemy pozostać obojętni, kiedy część pracodawców nie wypłaca swoim pracownikom należnego im wynagrodzenia? Czy możemy spocząć, kiedy tak zwani „biznesmeni” świadomie doprowadzają do upadku zakłady pracy, po to tylko aby odsyłając ludzi na bruk, zarobić na tym „interese”? Czy gwarancją respektowania podstawowych praw pracowniczych musi w chwili obecnej być aż strajk?

Zdajemy sobie sprawę, że te problemy trzeba rozwiązywać na gruncie polityki – w parlamencie. Solidarność zapłaciła już za udział w polityce ogromną cenę. Wyciągnęliśmy z tego wnioski i dziś mówimy „polityka dla polityków, związek dla związkowców”. Jednakże skuteczność w polityce wymaga współdziałania i jedności. Bez zjednoczonej prawicy nie da się zmienić tej bardzo trudnej i złożonej sytuacji w kraju. Dlatego też apelujemy do wszystkich polityków odwołujących się do korzeni „solidarności” BĄDŹCIE JEDNOŚCIĄ. Tylko jedność gwarantuje nam sukces. Udowodniliśmy to przecież wielokrotnie.

W takim dniu jak dzisiejszy, w 23. rocznicę sierpnia nie wolno nam zapo-

mnieć o moralnych przesłaniach „Solidarności”. Musimy pamiętać też o naszych, jakże często tragicznych doświadczeniach historycznych. Pamięć ta winna oddziaływać na jakość naszego życia, na styl uprawiania polityki, czy działalność publiczną, zwłaszcza taką, która jest sprawowana na mocy społecznego wyboru i zaufania. Niech więc przestroga: „baczcie abyście zwycięstwa nie zmarnowali, ideałów nie spaskudzili, nie zdegradowali się sami, ze swojej własnej woli” będzie mottem naszego działania. Wykonywanie władzy politycznej czy to we wspólnocie, czy to w instytucjach reprezentujących państwo powinno być ofiarną służbą człowiekowi i społeczeństwu, nie zaś szukaniem własnych czy grupowych korzyści z pominięciem dobra wspólnego całego narodu. Tak naucza nas Ojciec Święty. Trudno o jaśniejsze słowa. To jest wezwanie do rachunku sumienia, wezwanie do nas wszystkich - aby każdy go zrobił dla siebie i abyśmy pomogli go zrobić wszystkim pełniącym służbę publiczną.

Pamiętając o przesłaniach wydarzeń sierpniowych zachowajmy nadzieję na lepsze jutro i polecajmy Bożej Opiece nasz Związek.

Józef Mozolewski

Apel Komitetu Protestacyjnego Fabryki Urządzeń Mechanicznych „Poręba” Sp. z o.o. skierowany do wszystkich Komisji Zakładowych i Międzyzakładowych NSZZ „Solidarność” ws. poparcia wszelkich form protestu w obronie miejsc pracy i godności ludzkiej

Wyłoniony w dniu 01.09. 2003r. Komitet Protestacyjny przy FUM „Poręba” Sp. z o.o. w Porębie ma na celu walkę o utrzymanie miejsc pracy oraz godność ludzką w krytycznym dla zakładu momencie (od kwietnia br. pracownicy zakładu nie otrzymują wynagrodzenia).

Mimo przyjęcia przez Ministerstwo Skarbu Państwa wniosku o udzieleniu pomocy publicznej, jak również programu restrukturyzacji nie nastąpiła wypłata z funduszu. Nastąpiło przewanie ze strony rządowej posiedzenia w sprawie zaopiniowania zasadności udzielenia przedsiębiorstwu FUM „Poręba” pomocy publicznej we wnioskowanej formie.

Komitet Protestacyjny przy FUM „Poręba” w Porębie uważa, że Minister Skarbu Państwa, który posiada 87%

Stoczniove tablice na liście UNESCO

28 sierpnia br. w Gdańsku rozpoczęło się IV Spotkanie Międzynarodowego Komitetu Doradczego Programu UNESCO „Pamięć świata”. Dokonał on wpisania na listę najważniejszych dokumentów w dziejach ludzkości m.in. tablic z 21 postulatami ze strajku w Stoczni Gdańskiej w 1980 roku.

Obok stoczniowych tablic na liście UNESCO wpisano także m.in. Deklarację Praw Człowieka i Obywatela, spisana w czasie rewolucji francuskiej i akt konfederacji warszawskiej z 1573 roku, potwierdzający swobody wyznaniowe szlachty polskiej. W spisie „Pamięć świata” znajdziemy także inne polonica – już od 1999 roku widnieją tam dzieła Fryderyka Chopina, traktat Mikołaja Kopernika „De Revolutionibus Orbium Coelestium” z 1520 roku oraz archiwum getta warszawskiego (tzw. archiwum Ringelbluma).

Tablice z postulatami zawisły na II bramie Stoczni Gdańskiej 18 sierpnia 1980 roku, a więc w czwartym dniu strajku. Prezydent Gdańska Paweł Adamowicz w czasie spotkania, w którym uczestniczyli związkowcy ze Stoczni Gdańskiej oraz m.in. władze województwa, Gdańska, przewodniczący „S”,

akcji, ponosi pełną odpowiedzialność za przyszłość i losy zakładu.

Załoga FUM „Poręba” czuje się oszukana przez Rząd RP. Program Ministra Kołodki, nie tylko nie został należycie przygotowany, ale rozbudził jeszcze mnóstwo nadziei wśród pracowników wielu zakładów pracy. Brak decyzji ze strony rządowej, a często opieszałość Ministerstwa Skarbu Państwa oraz Ministerstwa Gospodarki Pracy i Polityki Społecznej prowadzi do upadłości i likwidacji naszych zakładów z powodu braku udzielenia pomocy finansowej z funduszu pomocy publicznej.

Komitet Protestacyjny zwraca się z prośbą o poparcie słusznych żądań pod adresem Rządu RP w sprawie realizacji istniejącej Ustawy.

Dlatego prosimy o poparcie naszej akcji, gdyż mamy już dość obietnic!

**CHCEMY PRACOWAĆ!
JESTEŚMY GŁODNI!**

W imieniu Komitetu Protestacyjnego
(-) Mirosława Juńczyk
Przewodnicząca
tel. (32) 67 71 601, fax (32) 67 71 499.

Lech Wałęsa i członkowie komitetu „Pamięć świata”, podziękował za ocalenie tablic w stanie wojennym dwóm pracownikom gdańskiego Muzeum Morskiego. Tablice z postulatami przechowali Dariusz Chełkowski i Wiesław Urbański.

Lech Wałęsa w swoim przemówieniu podkreślał, że 21 postulatów było programem nadziei strajkujących robotników, który ostatecznie doprowadził do zmiany oblicza „tej ziemi”, do czego nawoływał w czasie pielgrzymki do Polski w 1979 roku Jan Paweł II.

Umieszczenie zabytku na liście UNESCO to swoisty znak jakości. Muzea i archiwa mogą go wykorzystywać przy poszukiwaniu sponsorów, którzy z pewnością chętniej uczestniczyć będą w konserwacji dziedzictwa światowej kultury, niż przeznaczać pieniądze na archiwizowanie bliżej nieokreślonych zabytków. Obiekt, znajdujący się na liście (na której do tej pory figuruje 46

zabytków z 26 krajów) podlega też szczególnej ochronie.

Warto zaznaczyć, że program „Pamięć świata” został zainicjowany w Polsce – pierwsze posiedzenie międzynarodowego komitetu odbyło się w 1993 roku w Pułtusku. Członkowie polskiego komitetu „Pamięć świata” uznali, że w dziejach najnowszych nacji „Solidarności” i Sierpień 1980 roku były wydarzeniami bez precedensu i dlatego ich wpisanie na listę jest niezbędne.

UNESCO, Organizacja do spraw Oświaty, Nauki i Kultury, (United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization), założona w Londynie w 1945 przez 44 państwa (także Polskę). Za główne cele stawia sobie UNESCO utrzymanie pokoju i bezpieczeństwa poprzez oddziaływanie na sferę wychowania, nauki i kultury poszczególnych krajów-członków, wymianę kulturalną i wzajemne poznanie różnych kultur.

Rozmowy albo protest Solidarność o zmianach w Karcie Nauczyciela

Wstrzymania prac nad nowelizacją Karty Nauczyciela żądają nauczyciele zrzeszeni w NSZZ „Solidarność” Oświaty i Wychowania w Białymstoku.

To ich główny postulat ogłoszony na konferencji prasowej. Jeżeli postulaty nauczycieli nie zostaną wysłuchane, związkowcy zapowiadają ogólnopolski protest.

– Projekt nowelizacji Karty Nauczyciela uderzy we wszystkich nauczycieli, a szczególnie w tych najmłodszych i najbardziej ambitnych – mówi Krystyna Wasiluk, przewodnicząca sekcji regionalnej NSZZ „Solidarność” Oświaty i Wychowania. – Jeszcze bardziej zmaleje prestiż tego zawodu, co zaowocuje kolejnymi sytuacjami podobnymi do tych w Toruniu, gdzie uczniowie dręczyli swojego anglistę.

Projekt zmian w Karcie (z 10 lipca 2003 roku) zakłada wydłużenie ścieżki awansu zawodowego nauczycieli.

Obecnie nauczyciel może awansować ze stażysty na nauczyciela dyplomowanego (najwyższy stopień) najszybciej po siedmiu latach. Projekt ministerstwa zakłada wydłużenie tego czasu do przynajmniej 14 lat, za sprawą wprowadzenia trzyletnich okresów karencji pomiędzy kolejnymi szczeblami awansu zawodowego.

Wydłużenie drogi awansu spowoduje m.in., że nauczyciel nie nadający się do pracy w szkole – co weryfikuje awans na nauczyciela mianowanego – będzie funkcjonował w szkole co najmniej cztery lata dłużej niż dotychczas.

Związek daje ministerstwu czas na rozpoczęcie rozmów do przyszłej środy. W przeciwnym razie zapowiada ogólnopolski protest.

– Jeszcze za wcześnie, aby mówić o jego formie. Nie wykluczam jednak, że za miesiąc po prostu nie odbędą się zajęcia w szkołach – oświadcza Krystyna Wasiluk.

DZIAŁ SZKOLEŃ ZARZĄDU REGIONU PODLASKIEGO NSZZ „SOLIDARNOŚĆ” ZAPRASZA DO UDZIAŁU W NIŻEJ WYMENIOWANYCH SZKOLENIACH:

SOD-1

Szkolenie ogólnozwiązkowe dla działaczy związkowych - część 1 (3-dniowe) - jest to podstawowe szkolenie związkowe, które powinien przejść każdy działacz KZ. Wykształca samodzielność i umiejętność wyszukiwania rozwiązań problemów uświadamia różnorodność zagadnień jakimi musi zajmować się związek zawodowy. Tematyka szkolenia obejmuje m.in.: spotkania ze związkowcami i interwencje w sprawach pracowniczych, zebrania komisji zakładowej, negocjacje i spory zbiorowe, Kodeks Pracy i Ustawę o zwolnieniach grupowych.

SOD-2

Szkolenie ogólnozwiązkowe dla działaczy związkowych- część 2 (3-dniowe), jest kontynuacją szkolenia podstawowego. Podczas tego szkolenia działacze wzbogacają swoją wiedzę na temat: uprawnień związków zawodowych, rozwiązywania problemów komunikowania się społecznej inspekcji pracy, negocjowania, itd.

PRAWO PRACY - SOD-3

Szkolenie ogólnozwiązkowe dla działaczy związkowych - część 3 (3-dniowe) - jest to szkolenie w którym można uczestniczyć po zaliczeniu SOD-1 i SOD-2. Program szkolenia obejmuje zagadnienia dotyczące Kodeksu Pracy, Ustawy o związkach zawodowych, Ustawy o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych. Ustawy o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami umów o pracę z przyczyn dotyczących zakładu pracy.

KOMISJA REWIZYJNA, (2-dniowe) członkowie komisji rewizyjnej dowiedzą się na tym szkoleniu, jakie są zasady działania komisji rewizyjnej oraz jej uprawnienia.

KSIĘGOWOŚĆ W ZWIĄZKU (1-dniowe) - podczas tego szkolenia osoby, które zajmują się księgowością KZ, a dotychczas nie miały z tym wiele wspólnego mogą poznać podstawowe zasady księgowości.

ROZWÓJ ZWIĄZKU - (3-dniowe) szkolenie przeznaczone dla liderów pozyskiwania w organizacjach zakładowych. Uczestnicy dowiadują się o sposobach przekonywania, poznają technikę pozyskiwania nowych członków. Ostatni dzień szkolenia to ćwiczenia praktyczne.

KOMISJE BHP - (3-dniowe) przeznaczone dla osób reprezentujących Związek w komisjach bhp.

GRA W PRZEDSIĘBIORSTWO - (3-dniowe), gra symulacyjna, podczas której uczestnicy zarządzając Spółką,

Plan szkoleń związkowych na II półrocze 2003 roku

Miesiąc	Termin	Miejsce szkolenia	Nazwa szkolenia	Liczba uczestników
wrzesień 2003 r.	17-18-19	Białystok	Komisje Rewizyjne	20
	24-25-26	Białystok	Szkolenie ogólnozwiązkowe -cz.2	20
październik 2003 r.	1-2-3	Łapy	Szkolenie ogólnozwiązkowe -cz.1	20
	8	Białystok	Szkolenie Skarbników - księgowość w związku	20
	9-10	Białystok	Szkolenie ogólnozwiązkowe - cz.2	20
	22-23-24	Suwałki	Gra w przedsiębiorstwo	20
	29-30	Białystok	Szkolenie ogólnozwiązkowe - cz.2	20
listopad 2003 r.	5-6-7	Augustów	Negocjacje	20
	12	Białystok	Społeczna Inspekcja Pracy - cz.2	20
	12-13-14	Białystok	Rozwój związku	20
	13	Białystok	Społeczna Inspekcja Pracy - cz.2	20
	19-20-21	Hajnówka	Szkolenie ogólnozwiązkowe - cz.1	20
	26-27-28	Białystok	Szkolenie ogólnozwiązkowe - cz.1	20
grudzień 2003 r.	3-4-5	Białystok	Kodeks Pracy - SOD 3	20
	10-11-12	Siemiatycze	Szkolenie ogólnozwiązkowe - cz.1	20
	17-18-19	Białystok	Analiza ekonomiczna	20

poznają podstawowe pojęcia ekonomiczne oraz uczą wypełnić arkusze planowania decyzji oraz przepływów gotówkowych rachunku wyników kapitału obrotowego i bilansów, a na koniec wyoceniają przedsiębiorstwo na podstawie wartości księgowej i metodą dochodową z kapitalizacją.

ANALIZA EKONOMICZNA - (2-dniowe), program szkolenia obejmuje niezbędne wiadomości do samodzielnego korzystania z danych bilansu oraz rachunku wyników, przedsiębiorstw, tj. z najważniejszych sprawozdań finansowych. obrazujących stan majątkowy firmy jej zdolność do regulowania zobowiązań oraz osiągnięty wynik finansowy.

UKŁADY ZBIOROWE PRACY - (3-dniowe), szkolenie, którego tematem jest Dział XI Kodeksu Pracy, sporządzenie i negocjowanie układu zbiorowego pracy.

NEGOCJACJE - (3-dniowe), szkolenie podczas którego uczestnicy ćwiczą techniki negocjacyjne poznają mowę ciała, uczą się jak przygotować się do różnych etapów negocjacji.

Wymienione szkolenia prowadzone są przez naszych instruktorów z wyko-

rzystaniem metod aktywnego udziału uczestników. Uczestnicy utrzymują niezbędne materiały szkoleniowe przydatne później w działalności związkowej. Odpłatność KZ za trzydniowe szkolenie związkowe wynosi 60 zł., a za dwudniowe - 40 zł. Szkolenia odbywać się będą na terenie Białegostoku, istnieje również możliwość zorganizowania szkoleń w Oddziałach Zarządu Regionu. Termin każdego szkolenia wyznaczany jest po zgłoszeniu się na nie co najmniej 15 osób. Dział Szkoleń wydaje stosowne wnioski o urlopowanie, a ukończenie szkolenia jest dokumentowane. Uczestników i pracodawcę zawiadamiamy najpóźniej 2 tygodnie przed szkoleniem. Zgłoszeń można dokonywać telefonicznie lub listownie.

Szczegółowe informacje na temat uczestnictwa w szkoleniu można otrzymać w Dziale Szkoleń pod nr tel. 742-32-47 w. 305 lub bezpośrednio 742-15-80 oraz w odpowiednich Oddziałach terenowych zarządu Regionu.

Zapraszamy

Echa górniczego protestu

Rząd nie zamierza wycofać się z kontrowersyjnego programu restrukturyzacji górnictwa i likwidacji 27 tys. miejsc pracy, w tym 8 tys. jeszcze w tym roku. Deklarację taką złożył w Sejmie wicepremier i minister gospodarki Jerzy Hausner, prezentując informację o stanie sektora węglowego. Za jej odrzuceniem opowiedziała się cała opozycja.

Po burzliwej demonstracji górników w Warszawie w dniu 11 września, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji zapowiedziało wprowadzenie specjalnych kontroli wobec przyjeżdżających do stolicy manifestantów. Szef resortu Krzysztof Janik zagroził, że ci górnicy, którzy uczestniczyli w proteście, i, jak się wyraził minister, zadeklarowali powrót do stolicy, nie będą mogli opuścić nawet swego województwa bez wiedzy stosownego urzędu wyznaczonego przez MSWiA. W opinii szefów górniczych związków, taka deklaracja to zapowiedź ograniczenia praw obywatelskich. - Jak można mówić o nieinwigilowaniu związków zawodowych, jeżeli będzie się kon-

trować ich działalność. To ograniczenie praw obywatelskich - twierdzi Henryk Nakoneczny, przewodniczący Sekcji Krajowej Górnictwa Węgla Kamiennego NSZZ „Solidarność”.

Po górniczej manifestacji na ulicach Warszawy policja zatrzymała siedmiu górników. Prokuratura rozważa postawienie im zarzutów niszczenia mienia i czynnej napaści na funkcjonariuszy. W opinii związkowców, stawianie górników na równi z przestępcami jest niedopuszczalne. Najpierw wystawili ludzi do wiatru, zabrali pracę, kazali iść na śmietniki, a teraz straszą prokuraturą - ripostują związkowcy.

Związkowcy uważają także, iż do zamieszek doszło, gdyż między górników wmixowała się grupa prowokatorów.

To była ubecka prowokacja

Przebieg górniczej demonstracji ocenia Kazimierz Grajcarek, przewodniczący Sekretariatu Górnictwa i Energetyki NSZZ „Solidarność”

Analizowaliśmy z kolegami cały przebieg demonstracji. Mieliśmy tak jak zwykle podczas każdej manifestacji ludzi, którzy są w służbach porządkowych, i sprawdzają, jak zachowują się uczestnicy manifestacji. Zauważyli oni, że podjechało kilka lub nawet kilkanaście samochodów, żaden z nich nie był na rejestracji katowickiej. Z każdego z samochodów wyszło po 3-4 młodych ludzi. Zakładali koszulki „Solidarność”, Związku Zawodowego Górników Polskich i Sierpnia '80, mieli również flagi. To prawdopodobnie ci ludzie, którzy jako pierwsi zaczęli szarpać barierki i rzucać różnymi przedmiotami w policjantów przed ministerstwem gospodarki. Jednak w pierwszej kolejności zostało zniszczone nagłośnienie, przez które mieli przemawiać organizatorzy. Tutaj upatruję wyraźnej prowokacji ze strony policji, bo to udaremniło przemówienie organizatorów do tego tłumu. Prowokatorzy byli wśród nas, i to uzbrojeni w krótką broń palną. W sytuacji, gdy już się wszystko uspokoiło, do stojącego obok mnie młodego chłopaka - uczestnika manifestacji - podbiegło nagle kilka osób i rzuciło się na niego. Gdy zwróciłem im uwagę, jeden z napastników wyciągnął broń i wycelował mi prosto w brzuch. Ta cała zadyma, jednoznacznie to stwierdzam, to była zwykła chamska, ubecka prowokacja.

Zatrudnianie pracowników tymczasowych

Ustawa o zatrudnianiu pracowników tymczasowych ma włączyć do polskiego porządku prawnego nieznanne wcześniej instytucje pracy czasowej i pracowników tymczasowych, którzy są zatrudniani wyłącznie w celu ich skierowania do wykonywania pracy na rzecz innych podmiotów niż zatrudniająca ich agencja pracy tymczasowej.

Uchwalona 20 grudnia 2002 r. nowelizacja ustawy o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu zwiększyła krąg podmiotów uprawnionych do prowadzenia pośrednictwa pracy. Zostało w niej także usankcjonowane prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie pośrednictwa pracy przez agencje zatrudnienia, w tym także przez agencje pracy tymczasowej.

Definicja pracy tymczasowej wynika z art. 37 ustawy o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu. Artykuł ten określa różne formy pośrednictwa pracy realizowane przez prywatne agencje zatrudnienia. Agencji zatrudnienia będącej agencją pracy tymczasowej są przypisane „usługi zatrudniania pracowników w celu ich udostępniania stronie trzeciej, którą może być osoba fizyczna lub prawna, zwana dalej ‘przedsiębiorcą użytkownikiem’”.

Pośrednictwo pracy realizowane przez agencje pracy tymczasowej znajduje umocowanie w prawie międzynarodowym. Konwencja nr 181 Międzynarodowej Organizacji Pracy i zalecenie Nr 188 MOP przyjęte w 1997 r., określają warunki tworzenia i funkcjonowania agencji pracy tymczasowej. Prywatne biuro pośrednictwa pracy w rozumieniu tej konwencji oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną, niezależną od władz publicznych, która zapewnia określone usługi rynku pracy, w tym także usługę polegającą na „zatrudnianiu pracowników w celu ich udostępniania stronie trzeciej, która wyznacza ich zadania i kontroluje wykonywanie tych zadań”.

W Polsce istnieje praktyka odpłatnego korzystania z personelu udostępnianego przez agencje pracy tymczasowej (potocznie zwana leasingiem personelu), jednak - w odróżnieniu od państw UE - działające w Polsce agencje pracy tymczasowej oferują pracę w oparciu o umowy cywilnoprawne, co

dla podejmujących zatrudnienie nie jest korzystne.

Cele ustawy:

* realizacja rządowego programu „Przedsiębiorczość – Rozwój – Praca”;

* dopełnienie regulacji dotyczącej tworzenia i funkcjonowania prywatnych agencji zatrudnienia (w tym agencji pracy tymczasowej), wprowadzonej od 6 lutego 2003 r. do polskiego porządku prawnego przez art. 37 znowelizowanej ustawy o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu;

* dalsze uelastycznienie prawa pracy i jego dostosowywanie do potrzeb rynku pracy.

Ustawa o zatrudnianiu pracowników tymczasowych

Ustawa o zatrudnianiu pracowników tymczasowych reguluje zasady zatrudniania przez agencje pracy tymczasowej pracowników do wykonania pracy tymczasowej na rzecz pracodawcy użytkownika. Objaśnia relacje między pracodawcami, pracownikami tymczasowymi a agencjami pracy tymczasowej.

Ustawa definiuje pojęcia: pracodawca użytkownik, pracownik tymczasowy oraz praca tymczasowa.

Wg ustawy pracownik tymczasowy ma za zadanie wykonać na rzecz pracodawcy użytkownika prace tymczasowe tj.: o charakterze sezonowym, okresowym, doraźnym; prace, z którymi nie poradziliby sobie w określonym czasie zatrudnieni już pracownicy lub gdy zajmująca się nimi osoba jest nieobecna.

Pracodawca, aby stać się pracodawcą użytkownikiem musi spełniać kilka warunków, o których spełnieniu powinien poinformować w formie pisemnego oświadczenia agencję pracy tymczasowej. Jeżeli w ciągu 6 miesięcy przed zamierzonym zatrudnieniem pracownika tymczasowego pracodawca dokonał zwolnienia grupowego, nie może zostać pracodawcą użytkownikiem. Ponadto nie można być pracodawcą użytkownikiem w stosunku do własnych pracowników.

Pracownik tymczasowy jest zatrudniany przez agencję pracy tymczasowej na podstawie umowy o pracę na czas określony lub na czas wykonania określonej pracy. Pracownik tymcaso-

wy nie może być zatrudniony na stanowiskach szczególnie niebezpiecznych (w myśl przepisów wydanych w oparciu o art. 23715 Kodeksu pracy). Ponadto, ustawa zabezpiecza przed sytuacją, w jakiej pracownik tymczasowy mógłby być wykorzystany w zastępstwie pracowników strajkujących, lub w okresie do 3 miesięcy na stanowisku pracy, na którym doszło do zwolnienia pracownika z przyczyn dotyczących pracodawcy.

Agencje pracy tymczasowej uzgadniają na piśmie z pracownikami podstawowe warunki dotyczące podjęcia pracy tymczasowej, takie jak: okres tej pracy, wymiar czasu pracy, wynagrodzenie.

Pracodawca użytkownik i agencja pracy tymczasowej ustalają między sobą m.in. podział niektórych obowiązków pracodawcy np. w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy.

Agencje i pracodawcy użytkownicy mogą ustalić między sobą zakres wykorzystania przez pracownika urlopu wypoczynkowego, gdyż pracownikowi tymczasowemu przypada 2 dni wolne za miesiąc pracy. Jeśli pracownik nie wykorzysta urlopu, należy mu się ekwiwalent pieniężny.

Ustawa określa ponadto zasady kierowania do pracy osób młodocianych, nie będących pracownikami agencji pracy tymczasowej oraz przepisy karne mające zastosowanie do nie stosujących się do wyszczególnionych w ustawie przepisów.

Praca czasowa w UE

W Europie system pracy tymczasowej rozwija się od lat 90-tych. MOP usankcjonowała w 1997 roku funkcjonowanie prywatnych agencji zatrudnienia, w tym także agencji pracy tymczasowej. Obecnie system pracy tymczasowej jest praktykowany we wszystkich państwach UE. Ostatnim państwem, które wprowadziło ten system była Grecja (w 1999 r.).

Udział pracowników tymczasowych w zatrudnieniu w krajach UE wynosi ogółem 1,4%. Każdego roku za pośrednictwem agencji pracy tymczasowej pracę podejmuje ok. 6 mln osób. Największy udział pracownicy tymczasowi w ogóle zatrudnionych mają w Holandii (4 proc.), najmniejszy zaś – we Włoszech (0,2 proc.; tu system pracy tymczasowej został wprowadzony dopiero w 1998 r.).

Raport otwarcia to fałsz!

Nieuczciwe obietnice i fałszywe dane dotyczące działalności poprzedników – tak rozpoczął swoje rzędy Leszek Miller. Raport otwarcia, którym podpieral się przywódca SLD krytykując rządy Jerzego Buzka, był przedmiotem kontroli NIK. Wykryła ona, że ukryto lub zniszczono część dokumentów będących podstawą jego sporządzenia.

Raport otwarcia miał być bilansem czterech lat rządów AWS-u, kiedy to, jak określił literacko Leszek Miller, nasz kraj zanurzył się w „morzu niekompetencji”.

Został sporządzony w Ministerstwie Skarbu tuż po dojściu SLD do władzy. Miał być raportem ze stanu finansów spółek Skarbu Państwa. Jego zawartość wskazywała, że największe państwowe firmy są na krawędzi bankructwa.

Teraz wyszło szydło z worka. Zażądały mechanizmy obce Sojuszowi, mechanizmy demokracji parlamentarnej. NIK zbadała raport i okazało się, że jest to stek wierutnych kłamstw i pomówień. Powstał na podstawie fałszywych dokumentów, prywatnych rozmów urzędników Ministerstwa Skarbu z nowo mianowanymi zarządcami tych spółek, pochodzącymi z naboru SLD oraz celowo źle interpretowanych bilansów handlowych przedsiębiorstw. NIK skierowała zawiadomienie do prokuratury o sfalszowanie owego raportu, argumentując w wystąpieniu pokontrolnym: „Brak części źródłowych materiałów, a niektóre z nich zostały przekazane do Ministerstwa Skarbu w niejasnych okolicznościach”. Wygląda więc na to, że sztandarowy dokument rządu Leszka Millera, na którym oparł on swe tłumaczenia o pokonywanie trudów rządzenia państwem i gospodarką, jest „wydmuszka”.

Ej, włos się jeży na głowie, co jeszcze może być sfalszowane, może my wcale nie podpisaliśmy traktatu akcesyjnego z UE, a w telewizji oglądaliśmy spektakl teatralny wyprodukowany przez Lwa Rywina?

Te wątpliwości nie są pozbawione sensu, jeżeli spojrzysz na dokonania rządu Leszka Millera.

Kilkaset dni

Po 100 dniach pracy swojej ekipy Leszek Miller nie tracił werwy. Wciąż nawiązywał do rządów swoich poprzedników i działania, podejmowane przez

rząd SLD-PSL-UP, określał jako „gaszenie pożaru”. Nie wiadomo dlaczego jako swój sukces oceniał fakt, że Polska nie stała się „drugą Argentyną” (w tym państwie miał miejsce krach gospodarczy). Na jakąkolwiek krytykę odpowiadał, że kraj jest w fatalnym stanie i jego ministrowie nie mogą się zająć konstruktywną pracą, tylko muszą przywracać normalność. Oczywiście, w rozumieniu SLD.

Przywrócenie do normalności to m.in. realizacja zapewnień, że „...gospodarki i życia społecznego nie będziemy dźwigać kosztem najuboższych, bezrobotnych i bezradnych” (fragment exposé). Jednym słowem, kobiety w ciąży, którym skrócono urlopy macierzyńskie, inwalidzi wojenni, którym odebrano darmowe bilety, studenci którym zmniejszono ulgi, biedni, którym ograniczono prawa do ubiegania się o zasiłki z pomocy społecznej to wcale nie byli najubożsi dla rządu Leszka Millera. Raczej traktowano ich jak krezusów, bo ci jeszcze bardziej ubożsi, to bezrobotni i bezdomni, którym już nic nie można odebrać.

Z zapowiadanych cięć w administracji nic nie wyszło, bo przecież gdzieś trzeba było zatrudnić tych wszystkich „wiernych i niekompetentnych”, którzy nie dostali się w pierwszym naborze do ministerstw. Nie zmieniono struktury obciążeń podatkowych, nie dokonano właściwie żadnej z zapowiadanych reform finansowych państwa. Program „Przedsiębiorczość-rozwoj-praca” pozostał fikcją, jak i zresztą wszystkie pozostałe, które miały w swych nazwach rzeczownik „praca”.

Tak pozostało do dziś, chociaż minęło już ponad 700 dni od rozpoczęcia urzędowania premiera Leszka Millera. Wydarzyło się za to wiele innych rzeczy, których wymienienie może spowodować zachwianie równowagi psychicznej.

Jednym tchem

Są to: bałagan w szkolnictwie średnim, wstrzymanie prywatyzacji, zapasć rolnictwa, kompletne rozłożenie lecnictwa publicznego, nieustający konflikt z Radą Polityki Pieniężnej, wzrost bezrobocia, zwiększenie liczby ludzi ubogich, bankructwo wielu spółek Skarbu Państwa, zaprzestanie restrukturyzacji górnictwa, afera Rywina, korupcja na najwyższych stopniach władzy.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI, PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ

**z dnia 16 czerwca 2003 r.
w sprawie powiadamiania
przez pracodawcę zarządu
zakładowej organizacji
związkowej o liczbie osób
stanowiących
kadre kierowniczą
w zakładzie pracy
oraz wskazywania
przez zarząd oraz
komitet założycielski
zakładowej organizacji
związkowej pracowników,
których stosunek pracy
podlega ochronie,
a także dokonywania
zmian w takim wskazaniu**

Na podstawie art. 32 ust. 10 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U. z 2001 r. Nr 79, poz. 854, z późn. zm.2)) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Pracodawca powiadamia na piśmie zarząd zakładowej organizacji związkowej o liczbie osób stanowiących kadre kierowniczą w zakładzie pracy, o których mowa w art. 32 ust. 5 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych, zwanej dalej „ustawą”.

2. Powiadomienie, o którym mowa w ust. 1, następuje w terminie 7 dni od dnia otrzymania pisemnego żądania zarządu zakładowej organizacji związkowej w celu realizacji art. 32 ust. 3 ustawy.

§ 2. 1. Zarząd oraz komitet założycielski zakładowej organizacji związkowej imiennie wskazują pracodawcy na piśmie pracowników, których stosunek pracy podlega ochronie, o której mowa w art. 32 ust. 1 ustawy.

2. Zmiany we wskazaniu, o którym mowa w ust. 1, zarząd oraz komitet założycielski zakładowej organizacji związkowej dokonują na piśmie w terminie 7 dni od dnia zaistnienia zmiany.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2003 r.

Leszek Miller w swym exposé (październik 2001r.) sparafrazował słynne powiedzenie prezydenta Johna Kennedy'ego: „Nie pytaj się, co Polska może zrobić dla ciebie, zastanów się, co ty możesz zrobić dla Polski”. Oceniając jego dokonania należałoby raczej powiedzieć: „jeżeli zrobisz coś dla SLD, on zrobi coś dla ciebie!”. Dlatego też kilku jego partyjnych kolegów posunęło się nawet do ostrzeżenia swych towarzyszy o policyjnym śledztwie. Oczywiście, zrobili to powodowani głęboką troską o SLD, żeby jego członkowie nie znaleźli się za kratami.

Mistrzowie fikcji

„Przez cztery lata pokazywano, jak nie należy rządzić. Bałagan, marnotrawstwo publicznego dobra, konflikty, niekompetencja i nieudolność były cechami poprzedniej kadencji. Trudno było znaleźć miesiąc bez skandalu, podejrzeń o korupcję, przykładów prywaty i kłótni o władzę”. Trudno uwierzyć, że te słowa wygłosił sam Leszek Miller, oceniając czteroletnie rządy AWS.

Jest to fragment exposé nowo wybranego premiera pochodzące z października 2001 r. Jeżeli działania Rady Ministrów pod władzą Jerzego Buzka zasługiwały na tak negatywną ocenę, to jak przywódca SLD podsumuje swoje rządy?

W czasach PRL krążył dowcip, że spadliśmy gospodarczo i społecznie na samo dno, ale nie jest jeszcze tak źle, bo oto rozpoczęto kopać dziury w dnie i skala beznadziejności raptownie się poszerzyła. Specjaliści od marketingu politycznego pamiętali tę dykteryjkę, więc by wykazać, jak świetnie sobie radzi Leszek Miller, zaczęli swą pracę od wykopania już nie dziur, ale całego labiryntu korytarzy pod dnem, na jakie skazała rzekomo nasz kraj AWS.

Olga Zielińska

OŚRODEK SZKOLENIOWY OLC

👉 ORGANIZUJE KURSY 👈

1. PODSTAW OBSŁUGI KOMPUTERA PC

60 godzin lekcyjnych. CENA: 300,00 zł

PROGRAM KURSU:

@ SYSTEM OPERACYJNY - WINDOWS `98

@ EDYTOR TEKSTÓW - WORD,

@ ARKUSZ KALKULACYJNY - EXCEL.

@ INTERNET

godz. 8.00 - 11.30 - od poniedziałku do piątku

11.30 - 14.45 - od poniedziałku do piątku

15.30 - 18.45 - od poniedziałku do piątku

18.45 - 21.10 - od poniedziałku do piątku

9.00 - 14.30 - w sobotę i niedzielę

2. KSIĘGOWOŚCI KOMPUTEROWEJ

GODZ. 17.00-20.00 OD PONIEDZIAŁKU DO PIĄTKU

75 godzin lekcyjnych. CENA: 480,00 zł

@ PODSTAWY RACHUNKOWOŚCI (45 GODZ. L)

@ SYSTEM FINANSOWO-KSIĘGOWY (30 GODZ. L.)

ZGŁOSZENIA - ul. SURASKIEJ 1, pokój nr 200

☎ 742-27-97

DLA CZŁONKÓW ZWIĄZKU I ICH RODZIN

50% ZNIŻKI

OFERTA WAŻNA DO KOŃCA 2003 r.

OBOWIAZUJE PISEMNE ZGŁOSZENIE KZ

Z POTWIERDZENIEM CZŁONKOSTWA

W ZWIĄZKU, GODZINY KURSU I TEL.KONTAKT.

BIULETYN INFORMACYJNY
NSZZ „SOLIDARNOŚĆ”
REGIONU PODLASKIEGO

SOLIDARNOŚĆ

ADRES REDAKCJI: ul. Suraska 1, pok. 203, 15-093 Białystok,
tel. 7423-246 w. 310, fax 742-32-48

REDAKCJA: Mirosław Markowski (red. naczelny)

Artur Jan Szczęsny (sekretarz redakcji),

oraz Zespół.

WYDAWCA: Zarząd Regionu Podlaskiego NSZZ „Solidarność”.